

פרק קלט

חוק המעשר (תקון)

פקודת המתקנת את החוק העותמני בענין מעשרות

[19 במאי 1920]

פרק קלט.

פקודות

מס' 20 לש' 1920

מס' 46 לש' 1920

מס' 10 לש' 1925

סעיף 15 של

מס' 49 לש' 1927

מס' 27 לש' 1928

מס' 13 לש' 1929

מס' 30 לש' 1934

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת חוק המעשרות (תקון).

2. (1) דבש יהא חייב במעשר, ודינו של מעשר זה כדין חלק ממעשר הפירות והירקות.

דבש חייב במעשר

(2) נוהגין לפי הפרוצידורה דלקמן —

(א) ועדות ההערכה תבדוקנה את כורות הדבורים ותערוכנה את כמות הדבש שבכל אחת מהן, ונוקטין את הכמות הממוצעת בשעור של שני קילוגרם לכל כורת;

(ב) עשירית הכמות המוערכת היא תהא המעשר;

(ג) אין גובין מעשר מכורות בשנה הראשונה;

(ד) מושל המחוז יקבע את מחירו של כל קילוגרם.

3. למן היום הראשון במאי 1925 ואילך יופחת שער המעשר על כל התבואות ושאר מיני יבול לעשרה אחוזים.

שער המעשר יופחת

לעשרה אחוזים

מס' 10 לש' 1925

4. (1) אין משלמין מעשר על כרמים שנטעום גפנים אמריקניות למשך עשר שנים מיום נטיעתם.

כרמים

מס' 46 לש' 1929

(2) כל התובע פטורין עפ"י סעיף זה חייב להגיש תביעה למושל

— המחוז בצירוף תעודה המציינת —